

سایر دادکاه‌ها در ایام تابستان بکلی تعطیل است) در فصل عادی دادرسی هم دوره اجلاسیه محدود و معینی دارد. بهمین جهت حقوق هیئت منصفه نیز خیلی جزئی و قبول آن هم اجباری است.

از طرف دیگر در کشور اخیر چنانچه تذکر دادیم کم کم جنبه تخصصی و فنی دادرس غلبه کرده و حتی در امور جنائی نیز رفته اختیارات هیئت منصفه محدود تر و برعکس دخالت قضات رسمی در دادرسی و رأی بیشتر می‌شود.

البته جای تردید نیست که این طرز دادرسی بیشتر وابسته با طرز تربیت و فکر - و نوع محیط و اخلاق و مقتضیات اجتماعی است در بعضی از کشورهای مغرب زمین ممکن است کاملاً رواج و در کشورهای دیگری از همین قاره صورت عمل نداشته و در نزد اقوام دیگر فقط پاره از امور که با این سخن دادرسی موافقت دارد بدنست هیئت منصفه سپرده شود.

دکتور ع. اخوی

انگلو ساکسن بدادرسان رسمی (که مستخدم دولت‌اند) بسیار اهمیت داده آنها را از بهترین طبقات نجیب و باشرافت و باسوساد (مخصوصاً در رشته حقوق) برگزیده و در عوض زندگی مادی آنها را نیز از هر جهه بحد خارج از انتظاری تأمین می‌کنند تا در نتیجه دادرس از هر گونه نفوذ احتمالی و یا امکان تعسر مالی که همچنین برسوخ این نفوذ در او گردد - بر کنار می‌ماند.

در کشور فرانسه چنانچه گفته‌یم فقط در امور جنائی و بازار گانی هیئت منصفه دخالت داشته و بیشتر جنبه تخصصی دادرس مورد نظر و بهمین جهه اختلاف طبقات در هیئت منصفه و تنوع آنها دیده نمی‌شود چه وقتی توسل باین هیئت جنبه استثنای داشت دیگر او لامر اجمعه عموم بسیار کم نانیا کار هیئت منصفه نیز خیلی زیاد نیست و بلکه در هر سال چندماه و در هر ماه چند روز بیشتر مشغول کار نبوده مخصوصاً دیوان جنائی (که مانند

روان‌شناسی و رانندگی

حوادث ناشی از اتومبیل

نگارش

حسن بزدانی
کارورز تیمارستان شهرداری

دکتر ع. میر سیاسی
کارشناس رسمی وزارت دادگستری
بزمشک و معاون تیمارستان شهرداری

در مسائل علم‌الحیاتی بشر پرده آورده است مثلاً اختراع چراغ برق در مدت و عمق خواب تاثیر کلی دارد چنانچه در گذشته میان طول خواب و تاریکی نسبت مستقیمی موجود بوده است - با اختراق برق زندگانی روزانه تا دل شب ادامه یافته است و طبعاً خواب کمتر شده است نور مصنوعی توجه را بیدار دقت راهنمای و موجب کار یا تقریحهای طولانی کشته مانع آسایش و سلب توجه از محیط خارجی، که اصل اساسی بروز خواب است

ترقیات روز افرون بشری که تا قرن هیجدهم جریان کند و بطی داشت در این دو قرن اخیر سرعت غریبی یافته مخصوصاً در این اوآخر صورت خارق عادتی پیدا نموده است - بصورت ظاهر انسان بخوبی باتمام این ترقیات محیر العقول هم آهنه شده آئی تاثیر عمیقی در وجود انسان ندارد ولی چون با نظر باریک تری بحقایق چشم اندازیم در خواهیم یافت که این پیشرفت‌ها که ظاهراً برای آسایش و خوشی زندگانی بوده عمل بتدریج تغیراتی

اتومبیل رانی بخودی خود مولد یک سلسله شرایط روحی مخصوصی است بطوری که هر کس مشخصات روحی او هرچه باشد بمختص اینکه پشت رل نشست تغییر روحیه میدهد علاوه بر احساسات اضطرابی و ترس و غمی که مخصوصاً در مقدمه تعلم رانندگی بسیار شایع است مشاهده میشود که نزد بیشتر رانندگان «احساس توانائی» را شدت میدهند این احساس توانائی اغلب با «حس خوش بینی» «احساس بیشی نیرو» همراه بوده گاه نیز نزد برخی تولید یک «حس» قدرت مطلقی «مینماید در روان شناسی محرز است که نزد برخی «احساس توانائی» بیاندازه شدت می‌یابد تا بالاحساس کمی و پستی که در سازمان روحی بسا اشخاص مشاهده میشود توازن نموده بین این دو احساس متضاد تعادل برقرار نماید البته این احساسات کمی و پستی معلوم خود شخص نیست زیرا این احساسات مطبوع و مطلوب نیست شخصی سعی دارد آنها در نهانگه خاطر بفراموشی بسپرد و این موجب رفتار احساسات و صفات مخصوصی گردد که چون نیک بسکریم واکنش هایی است که بی آنکه معلوم شخص باشد برای جبران همان احساس پستی تولید شده است - روان شناسان می‌دانند که اغلب خودستائی ها خودخواهی ها اظهار زور و نیرو کردن ها علامت یک ترس و اضطراب و فقدان امنیت درونی نا معلومی است. در صورتی که بر عکس احساس پستی و ترس و اضطرابی که بر خود شخص معلوم است بخوبی در قیافه و رفتار و مدارج روحی او نقش می‌باشد. طرز رانندگی این دسته اخیر (ترسوهای بالاحساس پستی) بخوبی معرف روحی آنها است: ترسو، محجوب، مردد در پشت رل نشسته آرام و بکندی می‌رود و هیچگاه بر سرعت نیفزايد هماره از ترس اتفاقات ناگوار از میانه جاده می‌رود، هر آن ترمذ می‌کند، بدون لزوم بوق می‌زند، در مقابل مختصر از دحام وسائل نقلیه دیگر ایست کرده پیاده شده، صبر و بر دباری می‌کند تا خلوت شود - البته اضطراب و احتیاط در بدرو رانندگی طبیعی است. کیست

گردیده است این تاثیر نور مصنوعی در عمل خواب ثابت می‌نماید که ترقیات مادی در مسائل علم الحیاتی بشر مؤثر و نظام زندگانی عادی را تغییر می‌دهند چنانچه مرغدانیهای را که بانور مصنوعی یک قسمتی از شب روشن نگاه میدارند مرغهای آن تخمهای بهتر و بیشتری میدهند.

بنابراین بسیاری از ترقیات مادی عامل تغییراتی است در طرز عادات زندگانی و عکس العملهای جسمی و روحی بشروع واضح است که این تغییرات (که مستلزم هم آهنگی فوری در مقابل حقایق سریع اتفاقی است) باسانی صورت نمی‌گیرد. بحران فعلی عالم را با اصول اجتماعی و سیاسی متضاد و فقدان تعادل بین آنها را از نظر روان شناسی باستی عکس العمل های در مقابل ترقیات صنعتی فنی و تجاری دانست

پس از لحاظ بهداشت روحی نمی‌توان از اخترات علمی و ترقیات صنعتی و فنی و واکنش‌های آنها در انسان چشم پوشید زیرا ممکن است مستقیم یا غیر مستقیم این ترقیات موجب عوارض مرض شخصی یا اجتماعی بشود (در نتیجه فقدان هم آهنگی روحی) از این ترقیات فعلاً رانندگی و اتومبیل را در نظر داشته و مورد بحث قرار میدهیم

اتومبیل موجب تاثیرات عمیق و مختلفی در وجود انسان شده است و ملاحظه می‌کنیم که بحران مالی فعلی که تقریباً تمام رشته‌های صنعتی را فلجه نموده چندان هائی پیشرفت و تعمیم اتومبیل نشده است و این ثابت نماید که اتومبیل تنها احتياجات انسانی را تأمین نمی‌کند بلکه جنبه تفریحی آن بیشتر است و این امریکی از مسائل روحی محززو مسلمی است که انسان باسانی از احتياجات لازم و مفید خود صرف نظر نموده ولی کمتر حاضراست در لذایذ آنی و آنچه در مذاق وی شیرین آید تقلیلی روا دارد.

راننده است بر عکس پنچر شدن ها از کار افتادن ها و کلیه نا گواریهای که راننده گان از آن آگاهند در رو حیه راننده تاثیر عمیقی می کند چه همان طور که در بالا گفته این همه نادرستی و کجی و خرابی را که از ماشین است ندانسته بخود متوجه نموده و از آن رنج میبرد حتی بعضی اشخاص همینکه پشت رول نشستند شخصیت رو حیشان تغییر می نمایند مثل اینکه راننده کی بخودی خود بعضی خصائص و صفاتی را که در زندگانی عادی پنهان مانده بود افزون تر می نماید. مردمان قدیم می کفتند برای شناختن اشخاص با آنها مسافت کنید و یا معامله نمایند امروز جا دارد بگوئیم رفتار و گفتار و تظاهرات رو حی شخص را موقعیکه پشت رول نشسته است مطالعه و بررسی نمایید تا شخصیت رو حی او برشما معلوم گردد شاهد براین مدعما ملاحظه برخی از راننده گان است که در زندگانی عادی اصطلاحات و عبارات صحیح و مؤدبی دارند ولی همینکه پشت رول نشستند با کمترین بهانه فلان بیاده رو یا راننده دیگری را در گذر راه بباد فحش گرفته و عبارات رکیک و مومنی بر زبان هیراند هم چنین اصراری که در اذیت کردن رونده یاراننده دیگری دارند و میل هفرطی که بجلو زدن از راننده دیگری (بدون لزوم) نشان میدهند همه دلیل بر تشدید افراط و فزونی گرفتن «حس توانائی» است شاهد برای افراط «حس توانائی» راننده بسیار است کدام راننده ای است که با راه آهن میل یافعل مسابقه نهادن را نداشته است؟ کدام راننده است که از راننده دیگری که با اصرار بوق ازاو راه میخواهد که بگزرد خشمکین نشده باشد؟ گاه باشد که راننده محتاط چون دیگری خلاف آئین نامه رانموده مثلا با سرعت آذنشته است با او مسابقه سرعت و یابی احتیاطی نماید با این عنوان که باید اطاعت مقررات را باو بیاموزم این جا در واقع همان احساس توانائی است که چون از رفتار دیگری آسیب دیده برای جبران آن و ابراز توانائی خویش بصورت درس ادب دادن اطاعت مقررات را آموختن جلوه مینماید

که راننده گی می آموخته و تا چند روز بلکه تا چند هفته برای نخستین دفعه افکار ترس و اضطراب بر وی چیره نشده باشد؟ حتی نزد اشخاصی که ادعای شجاعت و سرعت رس داشتن هی نمایند این ترس و اضطراب علی رغم آنها بصورت های مختلفی عرض اندام نموده معرف رو حیه ترس و مضطرب راننده است یکی نعل در اتومبیل خود می کوبد. دیگری عکس های مردمان بزرگ مذهبی را مقابل جایگاه خویش می آویزد، عبارات مختلف مذهبی (در کلیه مذاهب) برای نگهداری از اتفاقات سوء نوشته و بدرب و داخل اتومبیل می آویزند. اینها در واقع خرافاتی است که طبیعی بشر بوده و از بدبو خلقت عالم بصورت های مختلفی وجود داشته و تماما برای حفظ او در مقابل خطرات اتفاقی بکار میرفته و روانشناسان این خرافات را زائد معلوم و نامعلوم بشر می دانند.

اما احساس توانائی که راننده یک اتومبیل در شخص ایجاد می کند با آسانی قابل تجزیه و مشاهده است کافی است یک مرتبه در پشت رول نشسته و اتومبیل خوب و سریع و قوی را راننده باشیم تا آن احساس توانائی و حالت کیف و خلصه ای که سرعت و پیچ و خم های راه در راننده تولید می کند تصور نمایم در آن موقع راننده خود را با اتومبیل یکی دانسته و قدرت اورا قدرت خود می داند چنان چه دیگر خیال می کند اوست که نیرومند است و بسا راننده گان را شنیده ام که میگویند: «سر بالائی شمیران روی نود می رفتم هیچ خسته نشدم ۰۰۰۰» یا «من بالاو حاضرم مسابقه بدhem ساعتی صدهم ۱۰۰۰۰ گر جاده خوب باشد میتوانم رفت» تمام اینها دلیل براین است که راننده بدون آنکه متوجه باشد خود را با اتومبیل یکی دانسته و صفات خوبی سرعت و نیروی اورا نیروی خود دانسته و بدان میباشد میکند همین طور که سرعت «خوبی درسته تو هنر...» مه حب خود خواهی، و احساس توانائی

گشاید بدین وسیله خواهد توانایی خویش را بنمایاد. اینان بدینوسیله خواهند خودرا قویتر از راننده نشان دهند - البته کودکان که خودرا ضعیف و ناتوان میدانند بیشتر تحت تأثیر این احساسات واقع شده و بیشتر موجب دشواری عبور و مرور هستند کی است که اگر در یک درشگه نشسته بچه های کوچه را نشنود که فریاد میزند و عبارات رکیک و دشنامه های آبداری به راننده در شکه خطاب می کنند. گدام بچه ای است که داشتن یک اتومبیل، موتوسیکلت یا لااقل دوچرخه ای جزو آرزو های کودکی او نباشد؟ هیچ پسر بچه ای را که بتازگی دارای یک دوچرخه شده است در حین دوچرخه سواری مطالعه کرده اید؟ که چگونه سینه را سپر گرده سر را بالا و نگاه های متکبرانه به روند گان دیگر انداخته و با چه سرعتی بوق زنان در کوچه ها، پیاده رو ها رفت و آمد می کنند؟ همیشه پشت رول نشستن، موتوسیکلت راندن یا لااقل دوچرخه داشتن هستها آرزوی کودکان است. چه تماماً ظاهر قدرت و توانایی دارند.

روی همین اصل است که امروز در تمام کشورها شغل راننده لو کوموتیو - اتومبیل و امثال آن از شغل هایی است که داوطلب زیاد دارد. امروز البته هوا پیمائی و خلبانی رانیز باید بر آن اضافه نمود چه در این وسیله حمل و نقل مخیله بلند پرواز بشر با آرزوی خود می رسد.

چگونه ممکن است هوانوردی که آسمان زیر بر خود دارد بایک اشاره وارد کند خود فرستک هاشاھین واری پر حس توانایی در او تولید نشده شدت نیابد؟ تهیه اتومبیل های کم قیمت و تسهیل در فروش آن نه تنها از لحاظ اقتصادی و از نظر اجتماعی قابل توجه است بلکه از نظر روان شناسی و بالا بردن سطح فکری افراد بسیار مهم می باشد. اگرچه هنوز تأثیرات اتومبیل رانی در روحیه بشر کاملاً روشن نشده و بسیاری از

خصائص روحی راننده تنها در نتیجه اتومبیل رانی منحرف نشده بلکه دیگران نیز که در راه رفت و آمد دارند زیر تأثیر همین انحراف احساسات واقع شده اند. چنانچه پیاده ها بدون اینکه توجهی داشته باشند برصدد اتومبیل انعکاسات خشم و غضب غریزی دارند برعی از مقررات در بعضی کشورها که اتومبیل رانی را محدود می نماید خود انعکاسی از این کینه می باشد - تاچندی پیش در کشور سویس مقرر بود که در پیچ و خمه های کوهستانی حتماً بایستی اسپی بجلو اتومبیل بسته شود مدعی بودند که این مقررات برای حصول امنیت همگانی لازم است ولی چون در عمق قضیه فرو رویم دریابیم که انعکاسات غریزی حس توانایی بوده که باین صورت ها می خواسته «توانایی» دیگری را محدود کرده باشد چه همان طوری که راننده نیروی تار ماشین خود را با نیروی شخصی اشتباه نموده و حس توانایی او قوت می یابد معکوساً پیاده ها حس کینه غریزی نسبت بر راننده دارند. عجب تر آنکه همین پیاده ها چون روزی راننده شدند جبران کمی و پستی را که در پیاده روی احساس می کردند در نیرومندی کنونی خویش در کار افزای نموده و با تشخیص ترین راننده گان می شوند. این ستیزه روحی ما بین پیاده و راننده اگر در شهر ها تدریجیاً بdest عادت ازین رفتہ باشد بر عکس در راه های بین شهر ها که رفت و آمد نسبت بجاده های شهری کمتر است بصورت مسابقه در بدنفسی و کینه ورزی در آمده است.

فلان پیاده رو در میان جاده رفته و راه را بر راننده اتومبیل مسدود نموده گوئی بازبان بی زبانی و یا با بیان روحی باو میگوید «افاده میکنی میخواهی سرعت خود را بمن بنمائی پس حالا قدری بوق بزن معطل نشو...» یافلان دهاتی که گاری خود را با دست از میان جاده می برد چون اتومبیلی مشاهده کند مخصوصاً با کنندی رفتہ میل دارد قدری گرداه سریع رامعطل کرده باشد و اگر اعتراضی از راننده بشنود زبان دشنام و ناسازارا

در امور جنائی جوانان است عقیده دارد که جنایات نزد جوانان و بطور کلی کارهای مربوط به تبه کاری با ترقی واژدیاد نیروی اتومبیل رانی نسبت مستقیم دارد زیرا علاوه بر افراط حس توانائی که اتومبیل نزد آنها ایجاد مینماید و سیله خوبی برای فرار از کیفر قوانین دادگستری است و بچه دزدی و بطور کلی آدم دزدی و دزدهای بانک که در آمریکا شیوع پیدا کرده نتیجه تسهیلاتی است که اتومبیل فراهم نموده است.

پژشک امریکائی دیگری که بازرس آموزشگاهها است عقیده دارد که « اختراع اتومبیل انزواگواری در روحیه نسل های جدید امریکائی نموده است » و گذارش مفصلی بوزارت فرهنگ داده است.

از همه گذشته زیان بزرگی که اتومبیل بجماعه های بشری میزند تصادف های ناگوار اتومبیل رانی است: در امریکای شمالی سی هزار نفر در سال بر اثر اتفاقات عبور و مرور گشته میشوند.

در سایر کشورها نیز هر کدام سالیانه از این راه گشته های میدهند پس لازم است شرایط روحی و عمل روانشناسی این اتفاقات عبور و مرور را تحت مطالعه درآوریم باشد که براین در درمانی یافته و از عده مرگهای اتفاقی عبور و مرور بکاهیم .

طبق آماری که در کشورهای مختلف تنظیم شده است معلوم می شود که هشتاد درصد از اتفاقات رانندگی نتیجه عوامل شخصی روحی است و فقط بیست درصد در اثر وضعیت جاده، پنچر شدن، معایب ساختمنی و فقدان تعمیرات لازم میباشد.

در نتیجه این آمار متوجه سلامت جسمی و روحی و حسن عمل حواس خمسه رانندگان شده و پیشنهاد شده بود که برای رانندگان امتحان طبی نیز برای اخذ گواهینامه رانندگی منظور شود.

تغییرات علم الحیاتی است که متوجه نیستیم. معدّل ک در همین جنده ساله باندازه کافی در حیات انسانی تغییرات حاصل گرده که بتوانیم روحیه این عصر را روحیه اتومبیل پنامیم: در امریکا اتومبیل رانی بیشتر از همه جا شایع و ملاحظه تأثیرات آن آسان تراست. چه در آنجا ارزانی بهای ماشین باعث شده است که نه تنها متمولین مالک اتومبیل بوده بلکه هر کس با مختصر پس اندازی می تواند صاحب یک اتومبیل بشود - در هرجا که اتومبیل زود در دسترس جوانان قرار گرفته است چون اینان هنوز بازحمات شخصی لیاقت روحی « افزایش توانائی » پیدا نکرده و این افزایش مقدماتی نتایج خوبی نداده است اتومبیل برای این جوانان بمتنزله و سیله آزادی مطلقی است که در تربیت آنها داده می شود و چون هنوز نیروی عقل نزد جوان انسجانسی نیافته که سوء استفاده های اخلاق از این آزادی مطلق نکنند ناچار مبادی اخلاق از این آزادی آسیب بینند. از آنجمله مسائل جنسی در نتیجه این آزادی لجام گسیخته گردد دختران و پسرانی که با اتومبیل های شخصی خود به آموزشگاه می روند از مراقبت کسان خود محروم و بالنتیجه بسیاری از عادات و آئین های اخلاقی زیر پای بوالهوسی گذاشته می شود از این جاست که می توان نتیجه گرفت در برخی از کشورها ضعف اخلاقی نتیجه اتومبیل است. البته مردان نیز از این وسیله تغیریج و عیش استفاده نموده چنانچه پنش (کاریکاتوریست معروف) نقاشی دارد بنام « راه عشق دیروز و امروز » عاشق و مشوق قدیمی در یک جاده خلوتی بازو بیازوی هم داده زیر اشعه نقره فام ماه بگردش مشغولند عاشق و مشوق متجدد در یک جاده قدیمی که پراست از اتومبیل های متعدد در درون ماشینها به تبه کاری و تغیریج سرگرم میباشند.

دکتر هیلی آمریکائی از « بستن » که متخصص

روحیه اش آزمایش شده و دارای گواهینامه است. پس از یکشب خستگی و آشامیدن نوشابه های الکلی روحیه اش ناتوان. اضطراباتش افزون و درنتیجه امکان پیش آمد ناگوار برای وی بیشتر است.

چه بسا شخص که دارای حالت اضطراب بوده در موقع آزمایش روحی روحیه نامساعدی دارد و برعکس هنگام عمل از رانندگان لایق ماهر بشمار میروند. بعضی از رانندگان تندرست و سالم گاهگاهی تحت بعضی عوارض روحی مخصوصی قرار میگیرند. برخی همینکه پشت دل نشستند در یک سلسله تخيلات و شیرین فرو رفته و عالم خواب و بیداری پیدا میکنند که درنتیجه آن طبعاً حواسشان کندشه نیروی دقتشان بکار نمیافتد اگرچه رانندگی یک اتومبیل در صورتی که راننده آزموده و سخت دل باشد مستلزم تمثیل کرکلی نیروی دقت نیست و عملاً هم راننده مدت مديدة نمیتواند نیروی دقترا کاملاً بکار اندازد عادت تدریجاً حاصل و رانندگی صورت خود بخودی گرفته و نیروی فکر برواز آمده در هرچه فکر میکند و شاید بهترین موقع تفکر در همان هنگام باشد.

خوب اگر دراینموقع که راننده توسع فکر را در آسمان خیال تاخته نابهنه هنگام خطری دررسد پیش آمد ناگوار تواند قبل از آن که راننده متوجه گشته بچاره سازی پردازد حاصل گردد.

پس این نیز یکی از نوع بروز حوادث عبور و مرور است.

پژوهشکی که راننده خوبی میباشد اظهار میدارد «همینکه در ماشین خود نشسته و برانندگی مشغول میشویم یک حالت خلصه و غیرقابل بیانی در من پیدا میشود حتی اگر در آن هنگام کسی بامن سخن گوید ببهانه اینکه ممکن است حواس پرت و اتفاقی روی دهد گوینده را خاموش و بفکر و خیالات شیرین خود میپردازم» باچنین

لزوم آزمایش طبی و روحی برای رانندگان محتاج باقلمه دلیل و برهانی نیست. البته گاهی بسیار سخت میگیرند و عده مختصری را اجازه رانندگی نمی دهند.

یک راننده نزدیک بین یا گوش سنگینی بالاحتیاط میتواند رانندگی نماید بنابراین لزومی ندارد اینان را از رانندگی محروم نمود بعلاوه آمار اتفاقات عبور و مرور این علیلی هارا در بروز اتفاقات ذکر نمی کند. در صورتیکه پیاده روهای کرویا کم دید که باندازه کافی اختیاط نمیکند بیشتر آسیب دیده اند.

رشته جدیدی در علم بیماریهای روحی بوجود آمده بنام «پسیکوتکنیک» و موضوع آن عبارتست از مطالعه و بررسی دراستعداد اضطرابی و عقلانی اشخاص برای شغلهای مختلف و تعیین شغلی که با استعداد روحی او بیشتر مناسب است.

از جمله استعداد دماغی و شرایط روحی لازم راننده را تیز تعیین مینماید و بدین ترتیب معلوم می کنند که آیا تأثیرات روحی راننده داوطلب دربرابر پیش آمد های ناگهانی چگونه است آزمایش هائی که دراینمخصوص در امریکا شده نتایج خوبی داده است. چنانچه درنتیجه آزمایش های پسیکوتکنیک که برای رانندگان اتوبوس های شهر «بستن» بعمل آمده عده اتفاقات عبور و مرور بمراتب کمتر شده است.

با وجود این گونه آزمایش های پسیکوتکنیک نمیتوان کاملاً از حدوث اتفاقات در امان بود زیرا وقتی این آزمایش نتیجه میداد که روحیه شخص همیشه همان روحیه روز آزمایش باشد در صورتیکه میدانیم روحیه انسان تحت عواملی چند هر روز و هر آن در تغییر است الكل سمیات تریاک، حشیش، حواس پرتی های اتفاقی، خستگی.... و تمام شرایط فیزیکی و روحی در روحیه شخص عامل تغییراتی است و بنابراین فلان راننده که

فرو ریخته» (آکت مانکه در فرضیه فرود) که نیروی عقل مانع از قوه بفعال آمدن آن شده در این موقع میدانرا خالی دیده ظهور کنند و موجب بروز حادث گردند. مثلاً راننده‌ای که باستی پیشواز یکنفر از بستگان خود برود و قلباً این ورود را میل ندارد.

از طرفی مقتضیات و مقررات خویشاوندی او را ملزم مینماید خردش بر احساسات و تمایلات چیره و وادار میشود که در اتو میل خود نشسته و بمقابلات مسافری که وارد میشود برود حال اگر چنین راننده سطح «توجه آگاه» خویش را تقلیل داده باشد که قبل از رسیدن بمقدار در دره افتاد و یا بکوهی خورد تا بهانه برای نرسیدن بموضع داشته باشد این حادثه در دره افتادن یا بکوه زدن البته میل جدی راننده نبوده ولی تمایل باطنی و نامعلوم او بوده است.

ظهور حادثه اتو میل ڪسی که اقوام خود را حمل میکند و بر ضد آنان شکایاتی دارد نیز معلول اینگونه آمال است این پیش آمد ها در دومورد تجزیه روحی که طبق اسلوب «فرود» بعمل آمده معلوم داشته است که علت بیاحتیاطی همان «کردارهای خلاف میل»

«یافرو ریخته» (آکت مانکه) بوده است.

کردارهای خلاف میل طبق فرضیه «فرود» عبارتند از رفتار و گفتارهایی که بملحظه از قوه بفعال نیامده ولی میل با نجام آن همچنان در خاطر نامفهوم باقی و منتظر یک لحظه انقلاب درونی است که بصورتی از صور ظاهر شوند.

واضح است که هیچگاه راننده‌گانی که موجب اینگونه پیش آمدهای ناگوار می‌گردند خود اقرار و اعتراف حقیقت حادثه را ننموده و کاملاً خود را از هر مسئولیت بری دانسته و آنرا غیرعمدی میدانند و طبعاً در مقام اقامه دلیل برای ظهور حادثه برآمده و یا از پریشانی حواس و بدبختی این پیش آمد پوزش می‌طلبند.

خیالات شیرین این همکار محترم وزی در تهدده افتاده و هیچگونه بیانی از چگونگی و قوع حادثه نتوانست بدهد. تأثیر شدید این چگونگیهای روحی مفهوم یا غیرمفهوم (که مولد فکر و خیالات شیرین می‌گردد) در تولید اینگونه حادث غیرقابل انکار است. راننده دیگری که پانزده سال راننده‌گی مینموده بیان می‌کند که هنگام راننده‌گی افکار و خیالات ایام کودکی او عرض اندام میکند و آن افکار کودکانه مسافرتی در بیانی باشکوه کشته باشی بوده که اورا در عالم خیال بکشورهای ناشناس بوده و شاهد اتفاقات عجیب و غریب میگردد و این افکار همچو پرده سینما از جلو خاطره او میگذرد راننده‌گی علاوه بر حس توانائی در راننده تولید احساساتی مینماید که اورا از محیط اجتماعی و مقیدات آن آزاد مینماید و این احساسات حالت اضطرابی اشخاص عصبانی را موقتاً تسکین میدهد و نیز فرار از کسالت روحی و غم زدگی که ویژه روحی بعضی است اغلب علمت زیادی سرعت و تندی فتن بعضی راننده‌گان است که روزهای تعطیل خود را فی الواقع در چندین جا می‌گذراند.

از هر چه و هر جا خسته شده با سرعت تمام بجهائی دیگر می‌رونند تا مگر رفع کسالت روحی نمایند و در هیچ گوشه جای خوش و مفرحی نمی‌یابند این افات مضطربان روحی هستند که با استراحت و بهداشت روحی بیش از تفریح نیازمندند.

برخی عصبانیها در نتیجه راننده‌گی اند کی تسکین یافته و دماغ آنها از زیر تسلط افکار موذی نجات می‌یابد یکدسته عصبانیهای دیگری برای تقلیل و فرار از «خود کاوی» براننده‌گی پناه بوده و این خود خطرناک است. زیرا خود کاهی یا بعبارت دیگر توجه نداشتن به محیط خارجی موجب پریشان حواسی کشته و در این حالت تأثیر خواص روحی درونی شدت یافته و باشد که «کردارهای

افکار جدی او تاهمین جا متوقف بود ولی ندانسته و بدون توجه این افکار در اونباشه پیدا نموده و بصورت سرعت برق در آمد بود تامگر انتقامی از زن خود کشیده و حادنه رویدهد.

البته اینها کشفیات تجزیه روحی «پسیکانالیز» بوده و راننده علت سرعت خود را زود رسیدن بموعد بیان نمود.

برخی که انتشار میکنند عمدتاً موجب پیش آمد ناگوار می‌گردند تا انتشار خود را بصورت پیش آمد ناگواری جلوه دهند.

یک نفر راننده بهانه تعمیر ماشین در کاراز خود رفته در برآ محکم بسته و هوتو را روشن کرده بود تا با اکسید دو کربن خودکشی نماید فهمیدند و نجات یافت - دیگری یک پیچ سخت کوهستانیرا برای پر شدن انتخاب کرده بود بطوريکه گمان می‌رود بسیاری از پیش آمدهای ناگوار اتومبیل که غیر قابل توضیح بنظر می‌آید عمدتاً هر دو گرفته و معلوم قصد انتشار راننده‌گان بوده است ولی بیشتر این قصد انتشار معلوم و مفهوم راننده نبوده و مر بوط بمحیط غیر معلوم می‌باشد و در واقع حادنه یکنوع مجازات است که بطور نامفهوم شخصی خود را بدان محکوم مینماید و این (خود را کیفر دادن) همان اصطلاح پسیکوا نالیز می‌است و عبارت است از تنبیهی که انسان چون خود را تبه کار و گنه کار حس می‌کند برای خود قائل شده است. پشمیمانی یکی از بهترین مظاهر (خود را کیفر دادن) می‌باشد: بخود بد می‌گوئیم، افسوس می‌خوریم که چرا فلان کار یا الشتباه را نموده ایم، پشت دست خود را می‌گزیم یا می‌گوئیم من پشت دست خود را داغ می‌کنم که چنین رفتار یا گفتاری از من سرزنش دارد. و چون علت پشمیمانی بر شخص معلوم است بهمین سرزنش‌های شخصی اکتفا شده و کار به «کیفر خود دادن» نمیرسد.

و نیز خشم و غضب و دلتنگی مختصر ممکن است موجب بروز پیش آمد های راننده‌گی شود چه در این موضع است که شخص گله مند بوده و خود را مجروح می‌بیند شکایت و گله خود را تعمیم داده و ندانسته با هر چه و هر کس طرف است بالطبع با این حالت بروز پیش آمد حتمی است پس بهتر آنکه اگر خشمگین بوده و تازه از مجادله دست کشیده ایم از سواری و راننده‌گی صرف نظر نمائیم زیرا یک راننده خشمگین که افکار انتقام و تلافی دماغ اورا پر نموده است بی احتیاط تر بوده و کمتر اصول راننده‌گی را همراهات مینماید و دانسته و ندانسته حرص خود را روی ماشین خالی خواهد نمود و از آنجا حوادث وقوع یابد.

هنگامی که دماغ آدمی دستخوش جوش و خروش و کینه‌ورزی است و با سرعت برق فرسنگها در نور داد کمترین حرکتی که بغلط خود بخودی سرزنده موجب حادنه بوده و قبل از آنکه راننده بتواند جلو گیری نموده و در صدد تصحیح حرکت برآید پیش آمد ناگوار روی داده است.

شرح حال یکنفر راننده عصبی که در راههای کیج و معوج کوهستانی با سرعت غیر قانونی پیموده و هور د آزمایش تجزیه روحی واقع گردیده بود از لحاظ چگونگی روحی قابل توجه است: اعتراف می‌کرد که هنگام حرکت خلق‌تنگی پیدا نموده بود و چون اندک اندک رشته‌های پیچیده روحی راننده را که سبب سرعت بیاندازه گردیده بود از هم باز نمودیم کشف گردید که: صبح آنروز با خانم خود سرمه موضوع دیگری گفتگو و مجادله داشت و هنگام حرکت خانمش هنوز حاضر نبوده واورا معطل کرده بود و این موجب خشمگین نمودن راننده بوده و در پشت رول افکارش دستخوش احساسات کینه و رزی و انتقام گردیده در دل خود می‌گفت: «ایکاش زن نگرفته بودم. اگر زن نداشتم خوشبختتر و آسوده تر هم بودم».

دختر جوان پریشان حواسی و فقدان توجه را دلیل وقوع پیش آمد دانست. خوشبختانه هیچیک از مسافرین که افراد خانواده او بودند آسیبی ندید. یکی از این مسافرین مادر دختر بود که براثر فکر آبستن شدن نزد دختر طرف بعض ناگاه فرزند قرار گرفته بود.

پانزده روز بعد از این پیش آمد اتومبیل همینکه دختر برآبستنی خویش یقین حاصل نمود برای فرار از رسائی انتشار نمود و سمی گرفته و خورد ولی نجات داده شد.

در نتیجه نجزیه روحی این دختر معلوم گردید که حادثه اتومبیل معلول بمعادلات روحی ذیل بود: سبب پیش آمد نخستین در معنی قصد انتشار و انتقام نابگاه دختر بوده است زیرا اولاً فکر آبستنی که موجب رسائی او هیشند در او میلی نابگاه بفرار از این رسائی بوسیله مرک ایجاد نموده بود ثانیاً چون دختر نسبت بر ابطه مادر خویش با عشق خود مشکوک بود میخواست در این انتشار رقیب خویش را با خود بسوی مرک کشانده باشد.

البته همیشه نمیتوان بدین نحو علل درونی واقعی را معلوم و کردارهایی که موجب پیش آمد های شوند کشف نمود اما همین شواهد معلوم دارد که رانندگان سخت دل و بی احتیاط که هر اعات آئین رانندگی را نموده مولد حوادث و اتفاقات سوء رانندگی میشوند همه تحت تأثیر همین گونه علل وجهات روحی قرار گرفته اند مثل اینکه با مرک بازی میکنند مغازله با حادثه احتمالی می نمایند. سرنوشت خود را بحسب اتفاق و اقبال میدهند و از این کار بسی خرسند و مسرورند روحیه اینان به روحیه قمار بازانی میمانند که از اضطراب بازی شادمانی گنند.

این اضطراب را باز و سیم میخرند همینطور است روحیه پیاده هایی که با وسایط نقلیه سر سختی مینمایند.

این پیشمانی طبیعی است - وقتی که علت پیشمانی احساسات مبهم و نامعلوم تبیکاری باشد که بر وجود آگاه شخص مجہول هانده است بر عکس شخص خود را بدون آگاهی بکیفرهایی محکوم نماید - مثل اشخاصی که « بدین » هستند اینان همیشه خود را مقصراً و گنهکار می دانند پیش بینی های نامطبوع و بدی مینمایند همیشه منتظر بروز پیش آمد ناگوار هستند و چون این انتظار عمده و معلوم قوی گردد بالآخر پیش آمد روی دهد و چون حادثه پیش آمد مثل اینکه کشن عصبی آنها و احساس گنه کاری تسکین یافته و گاهی بلکلی آسایش روحی حاصل و آن افکار گناه و تقصیر از بین میرود گوئی در محاسبات روحی و اخلاقی پیش آمد حکم مفاصل حساب را دارد.

یکی از بیمارانی که با اتومبیل خود در ته دره افتاده بود اعتراف میکرد که پس از وقوع پیش آمد در همان ته دره این فکر از خاطره معلوم شد. همگذشت: « آه این همان حادثه است که مدتی انتظار شردا داشتم! و چون از تقصیر و گناه هایی یافت باراندۀ دیگری که موجب ظاهری وقوع پیش آمد بود پرخاش نموده و مجادله میکرد.

امیال آزار رساندن بدیگری یا بخویشتن و قتی نزد راننده تولید شد موجب گردد که راننده قادر به ترمز کردن بموقع از برای اجتناب تصادف بایکنفر پیاده یا یک ماشین دیگری نمیشود.

گاه این میل مرضی معلوم خود راننده شده و برای احتراز از بروز حوادث احتیاط و ملاحظه و افری می کند.

راننده دیگری دختری است که در پیش خود بیم آبستن شدن را دارد و در درون خویش پیوسته با این فکر در جنک و مجادله بود پیش آمدی رویداد و اتومبیل مثل اینکه بدون هیچ دلیلی واضح گوئی عمده به ته دره افتاد.

همه در یک لحظه حاصل نشده بود دهقان بیچاره خورد شده بود.

اینجا میبینیم که امیال درونی چگونه در جهات متصاد آن در حرکت اند چه بسا رانندگان که در چنین موقع همین احساسات را دارند. از طرفی خواهد بروی مانع رفته خورد کنند از طرفی عقل آگاه آن دخالت کرده از عملی شدن میل ناخواه و ندانسته جلوگیری کند.

مقدمات فوق ثابت مینماید که حوادث اتو میل رانی بیشتر نتیجه علل روحی رانندگان و دیگر سرنشیان اتو میل است آما رو قانون این علل روحی را باحتیاطی، ناشی گری، سبک مغزی، سرعت زیاد... نام گذارد ولی بزعم هابرای جلوگیری از حوادث عبور و مرور بایستی بیشتر به علل روحی آن توجه داشت زیرا موضوع هر گ و زندگانی در میان است.

باحتیاطی، سبک مغزی، ناشی گری اینها همه معلوم علل و عواملی است روحی که برای جلوگیری از نتایج وخیم آن بایستی بیشتر جنبه علمی و روحی آن را در نظر گرفت.

در بیانات بالاعلل روحی حوادث را میال غریزی دانسته یاند دانسته دانستیم. از طرفی محرز است که بهترین سد هادر مقابله مسائل غریزی پاسیان پنهانی - وجودان و بالاخره هراتب اخلاقی است. اگر «غریزه های فرو ریخته» راه فراری یاوسیله تظاهر خارجی که مقبول مراتب اخلاقی باشد پیدا نمایند از آن استفاده نموده و بدین ترتیب تصحیح شده آنگاه به منصه ظهور و بروزه رساند هر قدر مسافت های حاصله اخلاقی ترباشد بهتر این بروز و ظهور صورت میگیرد. باید در نظر داشت که بی احتیاطی یک راننده موجب شناسائی گناه او نیست. هقررات و آئین نامه هایی که برای رانندگی

از عرض راه میروند اینان نیز طالب اضطراب و وحشت بوده در واقع سرنقد جان بازی میکنند.

اینها علل روحی بروز حوادث نزد راننده سالمی است چه رسید باینکه راننده نوشابه های الکلی نوشیده باشد راننده هشیار که خود را خداوند سرعت میداند همینکه دماغش با مشروبات الکلی بجوش آمد دیگر خدارا بینه نیست و خطر ستر کی برای روندگان راه خواهد بود. زیرا حس توانائی او با شاطیکه الکل در او ایجاد کرده تقویت یافته بی احتیاط تر بود و سریعتر میرود و چون در صورت لزوم خواهد تر مزکنده یا هانعیرا احتراز نماید نتواند در غلطد و جان خود را بادیگران در خطر اندازد.

پس رانندگان باید هیچگاه هنگام هستی گرد رانندگی نگردد زیرا هرگاه چنین کنند با دست خود بسوی هر ک خواهد رفت.

شرایط روحی دیگری نیز میتواند تعادل میان استعداد و قابلیت راننده و احساسات درونی او را بهم زده هو جب بروز حوادث گردد: احساسات شهواني که در راننده در نتیجه حضور معشوقه تولید میشود چه بسا عشاور از عالم ملکوتی خویش به قدر دره ها پرتاب کرده است.

میل نشان دادن مهارت خویش بدیگران، میل ترساندن و بوحشت انداختن آنها، نیز از جمله علل روحی حوادث اتو میل رانی است.

یکدسته از اتفاقات اتو میل رانی نیز معلوم جنایات ندانسته است مثلا راننده خشمگینی که با عصبانیت تمام هیراند بدھی رسید و با همان سرعت میخواست پیش رود. اتفاقاً دهانی بیچاره سر راه بوده کنار نرفت در یک لحظه بسوی دهقان راند و اگر حرکت فوری دهقان و حرکت ثانوی درجهت معکوس راننده و تر مز کردن

بعلاوه طرزی تدوین شده باشد که تمام مسائل عبور و مرور را بصورت مدارج اخلاقی در آورده باشد بایستی مواد آئین نامه رانندگی همچو مسائل مذهبی در خاطره ها نقش بند همان طور که خلاف اوامر مذهبی رفتار کردن اگرچه کسی از آن اطلاع نداشته باشد متخلف احساس میکند کاری بد کرده گناه نموده است راننده نیز بایستی همین احساس را در مقابل تخلف از مواد آئین نامه پیدا نماید از طرفی میدانیم مسائل اخلاقی وقتی تأثیر عمیق و ثابتی دارد که از کودکی تلقین شده باشد از این لحاظ است که در کودکی در دبستانها بایستی آئین نامه رانندگی همچو مسائل مذهبی در خاطره ها نقش بند و بایستی آنرا با شرایط اخلاقی آموخت با وجود این این تعلیم نتایج مطلوبه نداده است علت آن بزعم نگارنده توجه نداشتن بروحیه کودکان است زیرا در دبستانها آهوزش هائی که از نظر عبور و مرور داده میشود همیشه طوری است که طفل را پیاده تصور کند و وسائل فرار از خطرات اتو مبیل را یاد می دهد بطوری که روحیه کودک نسبت باتومبیل بیزار میگردد این طرز آموختن بسیار بد و نتیجه معکوس میدهد زیرا حس توانائی کودک را تقلیل داده و تولید خشم و غضبی در او مینماید از آنجا است که بارهای دیده میشود کوکان در راه موجب دشواری عبور و مرور شده و عمداً بی احتیاطی هائی کنند اگر بجای اینکه همیشه کودک را پیاده رو بیانگاریم گاهی هم او را راننده فرض کرده بدین ترتیب حس توانائی او را تشجیع کنیم بهتر و بیشتر آئین نامه را اخلاقاً قبول و یاد خواهیم گرفت و بدین ترتیب نسل آینده را طوری تربیت میکنیم که مراعات مقررات رانندگی را سکرده و اخلاقاً باحترام مواد آن عادت نماید.

با وجود این تعليمات یک عدد از رانندگان بالآخره تحت

ایجاد شده چون مسائل روحی را در نظر نگرفته نتوانسته که نزد رانندگان یا پیاده ها و روندگان دیگر تولید حس مسئولیت اخلاقی نماید بر عکس بیشتر این مقررات تولید خشم و غضب و احساس ستم کشی نزد راننده مینماید وقتی که یکی از مقررات مثلاً وادر میکند که راننده در حین عبور از یک دهکده بسیار آرام برود راننده همین که مراقبی نداشت هیچ مانع اخلاقی برای رفتار خلاف امنیت میتوان احساسات و اکشن های رانندگان را در مقابل مقررات رانندگی با احساسات استعمال کنند گان الکل در امریکا موقع قدغن بودن خریدن الکل تشبيه نمود.

همان طوری که انسان شرب خمر کمی را غلط اخلاقی نمیداند و اگر قانون مانع آنست همین که بتواند خلاف آن نماید بدون هیچ عایقی خواهد کرد همین طور اگر مواد آئین نامه های رانندگی را بایک مراقب اخلاقی و مسئولیت های وجدانی تصحیح نکنیم ناچار رانندگان همین که از نظر مراقبین دوری جستند تخلف خواهند نمود.

خلاصه آئین نامه های کهنه و قدیمی که در بعضی کشورها موجود است این نقص را دارد البته قانون جدید راه فرانسه و سویس بهتر از مقررات قدیمی بوده ولی چون قیودات را فقط برای رانندگان اتو مبیل قائل شده و تعمیم نکرده است رانندگان چنین انگارند که بدیشان ستمی نشده است.

بنابراین جلوگیری از حوادث عبور و مرور مسئله ای است اخلاقی زیرا که مسلط مسخر گیری و تغیر و هدایت امیال غریزی است - بیشتر بایستی به قوای روحی و مسائل اضطرابی و پاسبانهای اخلاقی و مسئولیت های وجدانی توجه داشت پس آئین نامه رانندگی بایستی ملزم نماید که از داوطلبان رانندگی اتو مبیل امتحانات روحی- اخلاقی - فنی بعمل آید و

اضطراب - وحشت - وعصباًیت میباشد و در این موقع است که غرایز انسانی بدون ملاحظه قیودات اجتماعی عرض اندام کرده و کردارهای ندانسته بصور مختلف انتقام - قتل - انتشار گلهای ... مقتاًهرو موجب بروز حوادث می‌گردد.

خلاصه

بیشتر حوادث عبور و مرور نتیجه بعضی غرائزی است که با ندانسته تعلق یافته باشد و برخی نتیجه مجادلات روحی علی رغم تمايلاتی است که هستی بکردارهای ندانسته خطرناکی میگردد پس برای جلوگیری از این علل روحی تدبیر روحی لازم است.

تأثیر این تربیت اخلاقی واقع نشده و موجب حوادث عبور و مرور می‌گردد.

اینجا لازم است که در پیش آهد رانده مقصرا تحت آزمایش های روحی قرار داده علت را کشف و با تدبیر روحی باو بهم‌ماند که لیاقت رانندگی ندارد و نیز در موقع دادن گواهی نامه رانندگی آزمایش‌های روحی را مقدم بر آزمایش‌های فنی بشمارد.

لزوم این آزمایش‌های روحی قابل انکار نیست و آن لفتهای بایستی موقع دادن گواهی نامه اعمال شود بلکه هر موقع که پیش آمدی روی دهد بایستی نزد راننده مقصرا آن آزمایش روحی را نمود زیرا روحیه انسان هر آن در تغییر و تحت شرایط مختلف و متغیری از قبیل خشم

در بیان طلاقهای نه‌گانه

که موجب حرمت ابدی است

شايسه‌ها سنت مینامند و طلاق سنیرا هم باينمناسبت سنی مینامند که اين نحوه طلاق مباح و جایز است - و همچنان لفظ بدعي منسوب ببدعت است و هر عمل حرام و غير مباحرا بذعات مینامند و طلاق بدغيرا از اينجهم بدعي مینامند که قانوناً آن طلاق حرام و غير جایز است طلاق سنی بمعنى اعم عبارت از هر قسم طلاقی است که قانوناً جایز است و آنها عبارت است از طلاق رجعی و طلاق بائن و طلاق عدى .

طلاق بائن طلاقی است که بواسطه آن میان زن و شوهر طوری بینونت و جدائی واقع میشود که شوهر اختیار رجوع بزن را در مدت عده پیدا نمیکند ولی طلاق رجعی طلاقیرا گویند که شوهر میتواند در زمان عده بزن مطلقه خود رجوع کرده و بدون عقد مجدد

فصل اول

در معنای طلاق عدى

قانون مدنی در ماده ۱۰۵۸ میگوید (زن هر کس که به ۹ طلاق که شش تای آن عدى است مطلقه شده باشد بر آن شخص حرام مؤبد میشود) چون در ماده نامیرده اسم طلاق عدى برده شده لذا اول باید متوجه معنای آن شده پس از شرح آن بتفسیر و تفصیل موضوع پرداخت .

طلاق اساساً بر دو قسم است طلاق سنی و طلاق بدعي - طلاق سنی هم بر دو نوع است طلاق سنی بمعنى اعم و طلاق سنی بمعنى اخص - و کلمه سنی منسوب بسته است و در اصطلاح حقوقی هر امر مباح و